KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2021/25

af 13. januar 2021

om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår international regnskabsstandard 39 og International Financial Reporting Standard 4, 7, 9 og 16

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([1]), særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ([2]) blev der vedtaget en række internationale standarder og fortolkningsbidrag, som fandtes pr. 15. oktober 2008.

(2) Den 22. juli 2014 offentliggjorde Rådet for Finansiel Stabilitet en rapport med titlen »Reforming Major Interest Rate Benchmarks«, som indeholdt henstillinger om styrkelse af eksisterende benchmarks og andre potentielle referencerentesatser baseret på interbankmarkeder og om udvikling af alternative næsten risikofrie referencerentesatser.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ([3]) blev der indført en fælles ramme for at sikre nøjagtigheden og integriteten af de indeks, der anvendes som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter, eller for at måle investeringsfondes økonomiske resultater i Unionen.

(4) I Kommissionens forordning (EU) 2020/34 ([4]) indrømmes der midlertidige og snævre undtagelser fra kravene til regnskabsmæssig sikring i den internationale regnskabsstandard (IAS) 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* og International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 *Finansielle instrumenter* med henblik på at håndtere rentebenchmarkreformens konsekvenser for regnskabsaflæggelse i perioden forud for udskiftningen af et eksisterende rentebenchmark.

(5) Den 27. august 2020 offentliggjorde International Accounting Standards Board reformen af rentebenchmark — Fase 2 — ændringer af IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16 med henblik på at håndtere konsekvenserne for regnskabsaflæggelse af selve udskiftningen af eksisterende rentebenchmarks med en alternative referencerenter.

(6) Disse ændringer giver mulighed for en særlig regnskabsmæssig behandling med henblik på spredning over tid af ændringer i finansielle instrumenters eller leasingkontrakters værdi, som skyldes udskiftningen af rentebenchmarket, hvilket forhindrer en pludselig indvirkning på resultaterne og forhindrer unødvendige ophør af sikringsforhold som følge af udskiftningen af det pågældende rentebenchmark.

([1]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

([4]) Kommissionens forordning (EU) 2020/34 af 15. januar 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 39 og IFRS 7 og 9 (EUT L 12 af 16.1.2020, s. 5).

(7) Efter høringen af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe konkluderer Kommissionen, at ændringerne til IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*, IFRS 4 *Forsikringskontrakter*, IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*, IFRS 9 *Finansielle instrumenter* og IFRS 16 *Leasingkontrakter* opfylder kriterierne for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

(8) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor ændres.

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 foretages følgende ændringer:

a) Den internationale regnskabsstandard (IAS) 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

b) International Financial Reporting Standard (IFRS) 4 *Forsikringskontrakter* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

c) IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

d) IFRS 9 *Finansielle instrumenter* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

e) IFRS 16 *Leasingkontrakter* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Virksomhederne anvender de i artikel 1 omhandlede ændringer senest fra den første dag i det første regnskabsår, som begynder den 1. januar 2021 eller derefter.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. januar 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Rentebenchmarkreform — Fase 2

Ændringer til IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16

Ændringer til IFRS 9 *Finansielle instrumenter*

Afsnit 5.4.5-5.4.9, afsnit 6.8.13, afsnit 6.9.1-6.9.13, afsnit 7.1.9 og afsnit 7.2.43-7.2.46 tilføjes. Der tilføjes en overskrift før afsnit 6.9.1, og underoverskrifter tilføjes før afsnit 5.4.5, 6.9.7, 6.9.9, 6.9.11 og 7.2.43.

5.4. MÅLING TIL AMORTISERET KOSTPRIS

…

Ændringer i grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme som følge af en rentebenchmarkreform

5.4.5. En virksomhed skal anvende afsnit 5.4.6-5.4.9 på et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, hvis, og kun hvis, grundlaget for at fastsætte de kontraktlige pengestrømme fra det pågældende finansielle aktiv eller den pågældende finansielle forpligtelse ændres som følge af en rentebenchmarkreform. Med henblik herpå henviser udtrykket »rentebenchmarkreform« til den markedsomfattende reform af et rentebenchmark som beskrevet i afsnit 6.8.2.

5.4.6. Grundlaget for at fastsætte de kontraktlige pengestrømme fra et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse kan ændres:

a) gennem ændring af de kontraktvilkår, der er fastsat ved første indregning af det finansielle instrument (f.eks. ændres de kontraktlige vilkår for at erstatte referencerentebenchmarket med et alternativt rentebenchmark)

b) på en måde, der ikke blev taget i betragtning i eller overvejet i forbindelse med kontraktvilkårene ved første indregning af det finansielle instrument, uden at kontraktvilkårene ændres (f.eks. ændres metoden til beregning af rentebenchmarket, uden at kontraktvilkårene ændres), og/eller

c) på grund af aktivering af et eksisterende kontraktvilkår (f.eks. udløses en eksisterende fallback-bestemmelse).

5.4.7. En virksomhed skal som praktisk foranstaltning anvende afsnit B5.4.5 til den regnskabsmæssige behandling af en ændring i grundlaget for fastsættelsen af de kontraktlige pengestrømme fra et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som er påkrævet i henhold til en rentebenchmarkreform. Denne praktiske foranstaltning finder kun anvendelse på sådanne ændringer og kun i det omfang, ændringen er påkrævet i henhold til en rentebenchmarkreform (jf. også afsnit 5.4.9). Med henblik herpå er det nødvendigt med en ændring i grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme i forbindelse med en rentebenchmarkreform, hvis, og kun hvis, begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) ændringen er nødvendig som en direkte følge af en rentebenchmarkreform og

b) det nye grundlag for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme er økonomisk ækvivalent med det tidligere grundlag (dvs. det grundlag, der ligger umiddelbart forud for ændringen).

5.4.8. Følgende er eksempler på ændringer, der giver anledning til et nyt grundlag for fastsættelse af kontraktlige pengestrømme, som økonomisk set svarer til det tidligere grundlag (dvs. det grundlag, der ligger umiddelbart forud for ændringen):

a) erstatning af et eksisterende rentebenchmark, der anvendes til at fastsætte de kontraktlige pengestrømme fra et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, med et alternativt rentebenchmark — eller gennemførelse af en sådan reform af et rentebenchmark gennem ændring af den metode, der anvendes til at beregne rentebenchmarket — med tilføjelse af et fixed spread, som er nødvendigt for at kompensere for basisforskellen mellem det eksisterende rentebenchmark og det alternative rentebenchmark

b) ændringer af tilpasningsperioden, tilpasningstidspunkterne eller antallet af dage mellem betalingsdatoer for kupon med henblik på at gennemføre reformen af et rentebenchmark og

c) tilføjelsen af en fallback-bestemmelse til kontraktvilkårene for et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse for at muliggøre indførelse af en ændring, der er beskrevet i litra a) og b) ovenfor.

5.4.9. Hvis der foretages ændringer af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse ud over ændringer i grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme, som kræves i forbindelse med en rentebenchmarkreform, skal en virksomhed først anvende den i afsnit 5.4.7 omhandlede praktiske foranstaltning på de ændringer, der er påkrævet som følge af en rentebenchmarkreform. Virksomheden skal dernæst anvende de gældende krav i denne standard på eventuelle yderligere ændringer, som den praktiske foranstaltning ikke finder anvendelse på. Hvis den yderligere ændring ikke fører til ophør af indregning af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, skal virksomheden efter behov anvende afsnit 5.4.3 eller afsnit B5.4.6 til den regnskabsmæssige behandling af denne yderligere ændring. Hvis den yderligere ændring fører til ophør af indregning af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, skal virksomheden opfylde kravene vedrørende ophør af indregning.

…

6.8. MIDLERTIDIGE UNDTAGELSER FRA ANVENDELSEN AF SPECIFIKKE KRAV TIL REGNSKABSMÆSSIG SIKRING

Gyldighedsperiodens udløb

…

6.8.13. En virksomhed skal fremadrettet ophøre med at anvende afsnit 6.8.7 og afsnit 6.8.8 på det tidspunkt — alt efter hvad der måtte komme først:

a) hvor der foretages ændringer, der er påkrævet som følge af en rentebenchmarkreform, af den ikke kontraktligt fastsatte risikokomponent i henhold til afsnit 6.9.1 eller

b) hvor det sikringsforhold, hvori den ikke kontraktligt fastsatte risikokomponent klassificeres, bringes til ophør.

6.9. YDERLIGERE MIDLERTIDIGE UNDTAGELSER SOM FØLGE AF EN RENTEBENCHMARKREFORM

6.9.1. Når kravene i afsnit 6.8.4-6.8.8 ophører med at finde anvendelse på et sikringsforhold (jf. afsnit 6.8.9-6.8.13), skal en virksomhed ændre den formelle klassifikation af det pågældende sikringsforhold som tidligere dokumenteret for at afspejle de ændringer, der kræves som følge af en rentebenchmarkreform, dvs. at ændringerne er i overensstemmelse med kravene i afsnit 5.4.6-5.4.8. I denne forbindelse ændres sikringsforholdets klassifikation kun for at foretage en eller flere af følgende ændringer:

a) klassifikation af et alternativt rentebenchmark (uanset om det er kontraktligt eller ikke-kontraktligt angivet) som en sikret risiko

b) ændring af beskrivelsen af den sikrede post, herunder beskrivelsen af den klassificerede del af pengestrømmene eller dagsværdien, der sikres, eller

c) ændring af beskrivelsen af sikringsinstrumentet.

6.9.2. En virksomhed skal også anvende kravet i afsnit 6.9.1, litra c), hvis følgende tre betingelser er opfyldt:

a) virksomheden foretager en ændring som følge af en rentebenchmarkreform under anvendelse af en anden fremgangsmåde end ændring af grundlaget for fastsættelse af sikringsinstrumentets kontraktlige pengestrømme (som beskrevet i afsnit 5.4.6)

b) indregning af det oprindelige sikringsinstrument er ikke ophørt og

c) den valgte fremgangsmåde svarer økonomisk set til at ændre grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme for det oprindelige sikringsinstrument (som beskrevet i afsnit 5.4.7 og 5.4.8).

6.9.3. Kravene i afsnit 6.8.4-6.8.8 kan ophøre med at finde anvendelse på forskellige tidspunkter. Ved anvendelsen af afsnit 6.9.1 kan det derfor kræves, at en virksomhed ændrer den formelle klassifikation af sine sikringsforhold på forskellige tidspunkter, eller at den er forpligtet til at ændre den formelle klassifikation af et sikringsforhold mere end én gang. Når, og kun når, en sådan ændring foretages i sikringsbetegnelsen, skal en virksomhed anvende afsnit 6.9.7-6.9.12, alt efter hvad der er relevant. En virksomhed skal også anvende afsnit 6.5.8 (for sikring af dagsværdi) eller afsnit 6.5.11 (for sikring af pengestrømme) til den regnskabsmæssige behandling af eventuelle ændringer i dagsværdien af den sikrede post eller sikringsinstrumentet.

6.9.4. En virksomhed skal ændre et sikringsforhold som krævet i afsnit 6.9.1 ved udgangen af den regnskabsperiode, hvori der foretages en ændring som følge af en rentebenchmarkreform af den afdækkede risiko, den sikrede post eller sikringsinstrumentet. For at undgå tvivl udgør en sådan ændring af den formelle klassifikation af et sikringsforhold hverken ophør af sikringsforholdet eller klassifikation af et nyt sikringsforhold.

6.9.5. Hvis der foretages ændringer ud over ændringer som følge af en rentebenchmarkreform af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, der er klassificeret i et sikringsforhold (som beskrevet i afsnit 5.4.6-5.4.8), eller af klassifikationen af sikringsforholdet (som krævet i afsnit 6.9.1), skal en virksomhed først anvende de relevante krav i denne standard for at fastslå, om disse yderligere ændringer resulterer i ophør af regnskabsmæssig sikring. Hvis de yderligere ændringer ikke fører til ophør af regnskabsmæssig sikring, skal virksomheden ændre den formelle klassifikation af sikringsforholdet som angivet i afsnit 6.9.1.

6.9.6. Afsnit 6.9.7-6.9.13 indeholder undtagelser, men kun til kravene i disse afsnit. En virksomhed skal anvende alle de øvrige krav til regnskabsmæssig sikring i denne standard, herunder kvalifikationskriterierne i afsnit 6.4.1, på sikringsforhold, som blev direkte berørt af en rentebenchmarkreform.

Regnskabsmæssig behandling af sikringsforhold, der opfylder kriterierne

Sikring af pengestrømme

6.9.7. Med henblik på anvendelsen af afsnit 6.5.11 på det tidspunkt, hvor en virksomhed ændrer beskrivelsen af en sikret post som krævet i afsnit 6.9.1, litra b), anses det beløb, der er akkumuleret i reserven vedrørende sikring af pengestrømme, for at være baseret på det alternative rentebenchmark, som de sikrede fremtidige pengestrømme fastsættes på grundlag af.

6.9.8. For et sikringsforhold, der er bragt til ophør, hvor rentebenchmarket, som de sikrede fremtidige pengestrømme havde været baseret på, ændres som krævet i forbindelse med en rentebenchmarkreform, skal det beløb, der er akkumuleret i reserven vedrørende sikring af pengestrømme for det pågældende sikringsforhold, med henblik på anvendelsen af afsnit 6.5.12 for at fastslå, om de sikrede fremtidige pengestrømme forventes at finde sted, anses for at være baseret på det alternative rentebenchmark, som de sikrede fremtidige pengestrømme vil bygge på.

Grupper af poster

6.9.9. Når en virksomhed anvender afsnit 6.9.1 på grupper af poster, der klassificeres som sikrede poster i en dagsværdisikring eller en sikring af pengestrømme, skal virksomheden tildele de sikrede poster til undergrupper på grundlag af det rentebenchmark, der sikres, og klassificere rentebenchmarket som den sikrede risiko for hver undergruppe. I et sikringsforhold, hvor en gruppe poster sikres mod ændringer i et rentebenchmark, der er underlagt en rentebenchmarkreform, kan de sikrede pengestrømme eller dagsværdien for nogle af posterne i gruppen eksempelvis ændres til et alternativt rentebenchmark, før andre poster i gruppen ændres. I dette eksempel vil virksomheden ved anvendelsen af afsnit 6.9.1 klassificere det alternative rentebenchmark som den sikrede risiko for den relevante undergruppe af sikrede poster. Virksomheden vil fortsat klassificere det eksisterende rentebenchmark som den afdækkede risiko for den anden undergruppe af sikrede poster, indtil de sikrede pengestrømme eller dagsværdien af disse poster ændres, således at de afspejler det alternative rentebenchmark, eller posterne udløber og erstattes med sikrede poster, der afspejler det alternative rentebenchmark.

6.9.10. Virksomheden skal særskilt vurdere, hvorvidt hver undergruppe opfylder kravene i afsnit 6.6.1 for at være en sikret post. Hvis en undergruppe ikke opfylder kravene i afsnit 6.6.1, skal virksomheden bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør fremadrettet for sikringsforholdet i sin helhed. En virksomhed skal også anvende kravene i afsnit 6.5.8 og 6.5.11 til den regnskabsmæssige behandling af ineffektivitet i forbindelse med sikringsforholdet i sin helhed.

Klassifikation af risikokomponenter

6.9.11. Et alternativt rentebenchmark klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent, der ikke er separat identificerbar (jf. afsnit 6.3.7, litra a), og afsnit B6.3.8) på den dato, hvor det klassificeres, anses for at have opfyldt dette krav på den pågældende dato, hvis, og kun hvis, virksomheden med rimelighed forventer, at det alternative rentebenchmark vil blive separat identificerbart inden for 24 måneder. Perioden på 24 måneder finder anvendelse på hvert alternativt rentebenchmark separat og begynder fra den dato, hvor virksomheden klassificerer det alternative rentebenchmark som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent for første gang (dvs. at perioden på 24 måneder finder anvendelse på hvert enkelt rentebenchmark).

6.9.12. Hvis en virksomhed efterfølgende med rimelighed forventer, at det alternative rentebenchmark ikke vil blive separat identificerbart inden for 24 måneder fra den dato, hvor virksomheden for første gang klassificerede det som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent, skal virksomheden ophøre med at anvende kravet i afsnit 6.9.11 på det alternative rentebenchmark og bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør fra datoen for den fornyede vurdering for alle sikringsforhold, hvori det alternative rentebenchmark blev udpeget som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent.

6.9.13. Ud over de i afsnit 6.9.1 specificerede sikringsforhold skal en virksomhed anvende kravene i afsnit 6.9.11 og 6.9.12 på nye sikringsforhold, i hvilke et alternativt rentebenchmark er klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent (jf. afsnit 6.3.7, litra a), og afsnit B6.3.8), når den pågældende risikokomponent på grund af en rentebenchmarkreform ikke er separat identificerbar på datoen for klassifikationen.

7.1. IKRAFTTRÆDELSESDATO

…

7.1.9. *Rentebenchmarkreform — Fase 2*, som ændrede IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16, udstedt i august 2020, tilføjede afsnit 5.4.5-5.4.9, 6.8.13, afsnit 6.9 og afsnit 7.2.43-7.2.46. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2021 eller senere. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning herom.

7.2. OVERGANG

…

Overgang for *Rentebenchmarkreform — Fase 2*

7.2.43. En virksomhed skal anvende *Rentebenchmarkreform — Fase 2* med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8, undtagen som anført i afsnit 7.2.44-7.2.46.

7.2.44. En virksomhed skal kun klassificere et nyt sikringsforhold (f.eks. som beskrevet i afsnit 6.9.13) fremadrettet (dvs. at en virksomhed forbydes at klassificere et nyt regnskabsmæssigt sikringsforhold i tidligere regnskabsperioder). En virksomhed skal dog genoprette et sikringsforhold, der er bragt til ophør, hvis, og kun hvis, følgende betingelser er opfyldt:

a) virksomheden havde bragt det pågældende sikringsforhold til ophør udelukkende som følge af ændringer krævet i forbindelse med en rentebenchmarkreform, og virksomheden ville ikke have været forpligtet til at bringe dette sikringsforhold til ophør, hvis disse ændringer var blevet anvendt på det pågældende tidspunkt, og

b) ved begyndelsen af den regnskabsperiode, hvor virksomheden for første gang anvender disse ændringer (datoen for den første anvendelse af disse ændringer), opfylder det pågældende sikringsforhold, der er bragt til ophør, kvalifikationskriterierne for regnskabsmæssig sikring (efter hensyntagen til disse ændringer).

7.2.45. Hvis en virksomhed ved anvendelsen af afsnit 7.2.44 genopretter et sikringsforhold, der er bragt til ophør, skal virksomheden læse henvisningerne i afsnit 6.9.11 og 6.9.12 til den dato, hvor det alternative rentebenchmark for første gang klassificeres som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent, som henvisninger til datoen for den første anvendelse af disse ændringer (dvs. at 24-måneders perioden for det pågældende rentebenchmark, der er klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikokomponent, begynder på datoen for den første anvendelse af disse ændringer).

7.2.46. En virksomhed er ikke forpligtet til at tilpasse tidligere regnskabsperioder for at afspejle anvendelsen af disse ændringer. Virksomheden må kun tilpasse tidligere regnskabsperioder, hvis det er muligt uden at efterrationalisere. Hvis en virksomhed ikke tilpasser tidligere regnskabsperioder, skal den indregne en eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og den regnskabsmæssige værdi i begyndelsen af den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer, primo i overført resultat (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer.

Ændringer til IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

Afsnit 102M ændres.

Afsnit 102O–102Z3 og 108H–108K tilføjes. Der tilføjes en overskrift før afsnit 102P, og underoverskrifter tilføjes før afsnit 102P, 102V, 102Y og 102Z1.

Midlertidige undtagelser fra anvendelsen af specifikke krav til regnskabsmæssig sikring

…

Gyldighedsperiodens udløb

102M En virksomhed skal fremadrettet ophøre med at anvende afsnit 102G på et sikringsforhold på det tidspunkt — alt efter hvad der måtte komme først:

a) hvor den usikkerhed, der opstår som følge af rentebenchmarkreformen, ikke længere er til stede med hensyn til den sikrede risiko eller timingen for eller den beløbsmæssige størrelse af de rentebenchmark-baserede pengestrømme fra den sikrede post og sikringsinstrumentet og

b) hvor sikringsforholdet, hvorpå undtagelsen finder anvendelse, bringes til ophør.

…

102O En virksomhed skal fremadrettet ophøre med at anvende afsnit 102H og 102I på det tidspunkt — alt efter hvad der måtte komme først:

a) hvor der foretages ændringer, der er påkrævet som følge af en rentebenchmarkreform, af den ikke kontraktligt fastsatte risikodel i henhold til afsnit 102P, eller

b) hvor det sikringsforhold, hvori den ikke kontraktligt fastsatte risikodel klassificeres, bringes til ophør.

Yderligere midlertidige undtagelser som følge af en rentebenchmarkreform

Regnskabsmæssig sikring

102P Når kravene i afsnit 102D–102I ophører med at finde anvendelse på et sikringsforhold (jf. afsnit 102J–102O), skal en virksomhed ændre den formelle klassifikation af det pågældende sikringsforhold som tidligere dokumenteret for at afspejle de ændringer, der kræves som følge af en rentebenchmarkreform, dvs. ændringerne er i overensstemmelse med kravene i afsnit 5.4.6–5.4.8 i IFRS 9. I denne forbindelse ændres sikringsforholdets klassifikation kun for at foretage en eller flere af følgende ændringer:

a) klassifikation af et alternativt rentebenchmark (uanset om det er kontraktligt eller ikke-kontraktligt angivet) som en sikret risiko

b) ændring af beskrivelsen af den sikrede post, herunder beskrivelsen af den klassificerede del af pengestrømmene eller dagsværdien, der sikres

c) ændring af beskrivelsen af sikringsinstrumentet eller

d) ændring af beskrivelsen af, hvordan virksomheden vurderer sikringseffektiviteten.

102Q En virksomhed skal også anvende kravet i afsnit 102P, litra c), hvis følgende tre betingelser er opfyldt:

a) virksomheden foretager en ændring som følge af en rentebenchmarkreform under anvendelse af en anden fremgangsmåde end ændring af grundlaget for fastsættelse af sikringsinstrumentets kontraktlige pengestrømme (som beskrevet i afsnit 5.4.6 i IFRS 9)

b) indregning af det oprindelige sikringsinstrument er ikke ophørt og

c) den valgte fremgangsmåde svarer økonomisk set til at ændre grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme for det oprindelige sikringsinstrument (som beskrevet i afsnit 5.4.7 og 5.4.8 i IFRS 9).

102R Kravene i afsnit102D–102I kan ophøre med at finde anvendelse på forskellige tidspunkter. Ved anvendelsen af afsnit 102P kan det derfor kræves, at en virksomhed ændrer den formelle klassifikation af sine sikringsforhold på forskellige tidspunkter, eller at den er forpligtet til at ændre den formelle klassifikation for et sikringsforhold mere end én gang. Når, og kun når, en sådan ændring foretages i sikringsbetegnelsen, skal en virksomhed anvende afsnit 102V–102Z2, alt efter hvad der er relevant. En virksomhed skal også anvende afsnit 89 (for sikring af dagsværdi) eller afsnit 96 (for sikring af pengestrømme) til den regnskabsmæssige behandling af eventuelle ændringer i dagsværdien af den sikrede post eller sikringsinstrumentet.

102S En virksomhed skal ændre et sikringsforhold som krævet i afsnit 102P ved udgangen af den regnskabsperiode, hvori der foretages en ændring som følge af en rentebenchmarkreform af den afdækkede risiko, den sikrede post eller sikringsinstrumentet. For at undgå tvivl udgør en sådan ændring af den formelle klassifikation af et sikringsforhold hverken ophør af sikringsforholdet eller klassifikation af et nyt sikringsforhold.

102T Hvis der foretages ændringer ud over ændringer som følge af en rentebenchmarkreform af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, der er klassificeret i et sikringsforhold (som beskrevet i afsnit 5.4.6-5.4.8 i IFRS 9), eller af klassifikationen af sikringsforholdet (som krævet i afsnit 102P), skal en virksomhed først anvende de relevante krav i denne standard for at fastslå, om disse yderligere ændringer resulterer i ophør af regnskabsmæssig sikring. Hvis de yderligere ændringer ikke fører til ophør af regnskabsmæssig sikring, skal virksomheden ændre den formelle klassifikation af sikringsforholdet som angivet i afsnit 102P.

102U Afsnit 102V–102Z3 indeholder undtagelser, men kun til kravene i disse afsnit. En virksomhed skal anvende alle de øvrige krav til regnskabsmæssig sikring i denne standard, herunder kvalifikationskriterierne i afsnit 88, på sikringsforhold, som blev direkte berørt af en rentebenchmarkreform.

Regnskabsmæssig behandling af sikringsforhold, der opfylder kriterierne

Vurdering af den tilbageskuende effektivitet

102V Med henblik på at vurdere den tilbageskuende effektivitet af et sikringsforhold på et akkumuleret grundlag ved anvendelse af afsnit 88, litra e), og kun til dette formål, kan en virksomhed vælge at nulstille de akkumulerede ændringer i dagsværdien af den sikrede post og sikringsinstrumentet, når den ophører med at anvende afsnit 102G som krævet i afsnit 102M. Dette valg foretages særskilt for hvert sikringsforhold (dvs. på grundlag af et individuelt sikringsforhold).

Sikring af pengestrømme

102W Med henblik på anvendelsen af afsnit 97 på det tidspunkt, hvor en virksomhed ændrer beskrivelsen af en sikret post som krævet i afsnit 102P, litra b), anses den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab, der er indregnet i øvrig totalindkomst, for at være baseret på det alternative rentebenchmark, som de sikrede fremtidige pengestrømme fastsættes på grundlag af.

102X For et sikringsforhold, der bringes til ophør, hvor rentebenchmarket, som de sikrede fremtidige pengestrømme havde været baseret på, ændres som krævet i forbindelse med en rentebenchmarkreform, skal det beløb, der er akkumuleret i øvrig totalindkomst for det pågældende sikringsforhold, med henblik på anvendelsen af afsnit 101, litra c), for at fastslå, om de sikrede fremtidige pengestrømme forventes at finde sted, anses for at være baseret på det alternative rentebenchmark, som de sikrede fremtidige pengestrømme vil bygge på.

Grupper af poster

102Y Når en virksomhed anvender afsnit 102P på grupper af poster, der klassificeres som sikrede poster i en dagsværdisikring eller en sikring af pengestrømme, skal virksomheden tildele de sikrede poster til undergrupper på grundlag af det rentebenchmark, der sikres, og klassificere rentebenchmarket som den sikrede risiko for hver undergruppe. I et sikringsforhold, hvor en gruppe poster sikres mod ændringer i et rentebenchmark, der er underlagt en rentebenchmarkreform, kan de sikrede pengestrømme eller dagsværdien for nogle af posterne i gruppen eksempelvis ændres til et alternativt rentebenchmark, før andre poster i gruppen ændres. I dette eksempel vil virksomheden ved anvendelsen af afsnit 102P klassificere det alternative rentebenchmark som den sikrede risiko for den relevante undergruppe af sikrede poster. Virksomheden vil fortsat klassificere det eksisterende rentebenchmark som den afdækkede risiko for den anden undergruppe af sikrede poster, indtil de sikrede pengestrømme eller dagsværdien af disse poster ændres, således at de afspejler det alternative rentebenchmark, eller posterne udløber og erstattes med sikrede poster, der afspejler det alternative rentebenchmark.

102Z Virksomheden skal særskilt vurdere, hvorvidt hver undergruppe opfylder kravene i afsnit 78 og 83 for at være en sikret post. Hvis en undergruppe ikke opfylder kravene i afsnit 78 og 83, skal virksomheden bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør fremadrettet for sikringsforholdet i sin helhed. En virksomhed skal også anvende kravene i afsnit 89 og 96 til den regnskabsmæssige behandling af ineffektivitet i forbindelse med sikringsforholdet i sin helhed.

Klassificering af finansielle poster som sikrede poster

102Z1 Et alternativt rentebenchmark klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikodel, der ikke er separat identificerbar (jf. afsnit 81 og afsnit AG99F) på den dato, hvor det klassificeres, anses for at have opfyldt dette krav på den pågældende dato, hvis, og kun hvis, virksomheden med rimelighed forventer, at det alternative rentebenchmark vil blive separat identificerbart inden for 24 måneder. Perioden på 24 måneder finder anvendelse på hvert alternativt rentebenchmark separat og begynder fra den dato, hvor virksomheden klassificerer det alternative rentebenchmark som en ikke kontraktligt fastsat risikodel for første gang (dvs. at perioden på 24 måneder finder anvendelse på hvert enkelt rentebenchmark).

102Z2 Hvis en virksomhed efterfølgende med rimelighed forventer, at det alternative rentebenchmark ikke vil blive separat identificerbart inden for 24 måneder fra den dato, hvor virksomheden for første gang klassificerede det som en ikke kontraktligt fastsat risikodel, skal virksomheden ophøre med at anvende kravet i afsnit 102Z1 på det alternative rentebenchmark og bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør fremadrettet fra datoen for den fornyede vurdering for alle sikringsforhold, hvori det alternative rentebenchmark blev udpeget som en ikke kontraktligt fastsat risikodel.

102Z3 Ud over de i afsnit 102P specificerede sikringsforhold skal en virksomhed anvende kravene i afsnit 102Z1 og 102Z2 på nye sikringsforhold, i hvilke et alternativt rentebenchmark er klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikodel (jf. afsnit 81 og afsnit AG99F), når den pågældende risikodel på grund af en rentebenchmarkreform ikke er separat identificerbar på datoen for klassifikationen.

IKRAFTTRÆDELSESDATO OG OVERGANG

…

108H *Rentebenchmarkreform — Fase 2*, som ændrede IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16, udstedt i august 2020, tilføjede afsnit 102O–102Z3 og afsnit 108I–108K og ændrede afsnit 102M. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2021 eller senere. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning herom. Virksomheder skal anvende disse ændringer med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8, undtagen som anført i afsnit 108I–108K.

108I En virksomhed skal kun klassificere et nyt sikringsforhold (f.eks. som beskrevet i afsnit 102Z3) fremadrettet (dvs. at en virksomhed forbydes at klassificere et nyt regnskabsmæssigt sikringsforhold i tidligere regnskabsår). En virksomhed skal dog genoprette et sikringsforhold, der er bragt til ophør, hvis, og kun hvis, følgende betingelser er opfyldt:

a) virksomheden havde bragt det pågældende sikringsforhold til ophør udelukkende som følge af ændringer krævet i forbindelse med en rentebenchmarkreform, og virksomheden ville ikke have været forpligtet til at bringe dette sikringsforhold til ophør, hvis disse ændringer var blevet anvendt på det pågældende tidspunkt, og

b) ved begyndelsen af den regnskabsperiode, hvor virksomheden for første gang anvender disse ændringer (datoen for den første anvendelse af disse ændringer), opfylder det pågældende sikringsforhold, der er bragt til ophør, kvalifikationskriterierne for regnskabsmæssig sikring (efter hensyntagen til disse ændringer).

108J Hvis en virksomhed ved anvendelsen af afsnit 108I genopretter et sikringsforhold, der er bragt til ophør, skal virksomheden læse henvisningerne i afsnit 102Z1 og 102Z2 til den dato, hvor det alternative rentebenchmark for første gang klassificeres som en ikke kontraktligt fastsat risikodel, som henvisninger til datoen for den første anvendelse af disse ændringer (dvs. at 24-måneders perioden for det pågældende rentebenchmark, der er klassificeret som en ikke kontraktligt fastsat risikodel, begynder på datoen for den første anvendelse af disse ændringer).

108K En virksomhed er ikke forpligtet til at tilpasse tidligere regnskabsperioder for at afspejle anvendelsen af disse ændringer. Virksomheden må kun tilpasse tidligere regnskabsperioder, hvis det er muligt uden at efterrationalisere. Hvis en virksomhed ikke tilpasser tidligere regnskabsperioder, skal den indregne en eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og den regnskabsmæssige værdi i begyndelsen af den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer, primo i overført resultat (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer.

Ændringer til IFRS 7 *Finansielle Instrumenter: Oplysninger*

Afsnit 24I–24J og 44GG-44HH tilføjes, og der indsættes en underoverskrift før afsnit 24I.

Andre oplysninger

…

Yderligere oplysninger vedrørende rentebenchmarkeformer

24I For at sætte brugere af årsregnskaber i stand til at forstå virkningen af rentebenchmarkreformer for en virksomheds finansielle instrumenter og risikostyringsstrategi, skal virksomheden give oplysninger om:

a) arten og omfanget af de risici, som virksomheden udsættes for i forbindelse med finansielle instrumenter, der er underlagt rentebenchmarkreformer, og hvordan virksomheden håndterer disse risici og

b) virksomhedens fremskridt med at gennemføre overgangen til alternative rentebenchmarks, og hvordan virksomheden forvalter overgangen.

24J For at opfylde målsætningen i afsnit 24I skal en virksomhed fremlægge følgende oplysninger:

a) hvordan virksomheden forvalter overgangen til alternative rentebenchmarks, dens fremskridt på balancedatoen og de risici, som den eksponeres for, som følge af finansielle instrumenter på grund af overgangen

b) opdelt efter væsentlige rentebenchmarks, der er omfattet af en rentebenchmarkreform, kvantitative oplysninger om finansielle instrumenter, som endnu ikke er overgået til et alternativt rentebenchmark ved udgangen af regnskabsperioden, med separat præsentation af:

i) finansielle aktiver, bortset fra afledte finansielle instrumenter

ii) finansielle forpligtelser, bortset fra afledte finansielle instrumenter og

iii) afledte finansielle instrumenter og

c) hvis de risici, der er identificeret i afsnit 24J, litra a), har medført ændringer i virksomhedens risikostyringsstrategi (jf. afsnit 22A), en beskrivelse af disse ændringer.

…

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

…

44GG *Rentebenchmarkreform — Fase 2*, som ændrede IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16, udstedt i august 2020, tilføjede afsnit 24I–24J og afsnit 44HH. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender ændringerne til IFRS 9, IAS 39, IFRS 4 eller IAS 16.

44HH I den regnskabsperiode, hvor virksomheden første gang anvender *Rentebenchmarkreform - Fase 2*, er den ikke forpligtet til at give de oplysninger, som ellers ville være påkrævet i henhold til afsnit 28, litra f), i IAS 8.

Ændringer til IFRS 4 *Forsikringskontrakter*

Afsnit 20R-20S og 50–51 tilføjes. Der tilføjes en overskrift før afsnit 20R.

INDREGNING OG MÅLING

…

Ændringer i grundlaget for fastsættelse af de kontraktlige pengestrømme som følge af en rentebenchmarkreform

20R En forsikringsgiver, der anvender den midlertidige undtagelse fra IFRS 9, skal anvende kravene i afsnit 5.4.6-5.4.9 i IFRS 9 på et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, hvis, og kun hvis, grundlaget for at fastsætte de kontraktlige pengestrømme fra det pågældende finansielle aktiv eller den pågældende finansielle forpligtelse ændres som følge af en rentebenchmarkreform. Med henblik herpå henviser udtrykket »rentebenchmarkreform« til den markedsomfattende reform af et rentebenchmark som beskrevet i afsnit 102B i IAS 39.

20S Med henblik på anvendelsen af afsnit 5.4.6–5.4.9 i ændringerne til IFRS 9 læses henvisningerne til afsnit B5.4.5 i IFRS 9 som henvisninger til afsnit AG7 i IAS 39. Henvisninger til afsnit 5.4.3 og B5.4.6 i IFRS 9 læses som henvisninger til afsnit AG8 i IAS 39.

…

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

…

50 *Rentebenchmarkreform — Fase 2*, som ændrede IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16, udstedt i august 2020, tilføjede afsnit 20R–20S og afsnit 51. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2021 eller senere. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning herom. Virksomheder skal anvende disse ændringer med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8, undtagen som anført i afsnit 51.

51 En virksomhed er ikke forpligtet til at tilpasse tidligere regnskabsperioder for at afspejle anvendelsen af disse ændringer. Virksomheden må kun tilpasse tidligere regnskabsperioder, hvis det er muligt uden at efterrationalisere. Hvis en virksomhed ikke tilpasser tidligere regnskabsperioder, skal den indregne en eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og den regnskabsmæssige værdi i begyndelsen af den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer, primo i overført resultat (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer.

Ændringer til IFRS 16 Leasingkontrakter

Afsnit 104-106 og afsnit C1B og C20C-C20D tilføjes. Der indsættes en overskrift før afsnit 104, og der indsættes en underoverskrift før afsnit C20C.

MIDLERTIDIG UNDTAGELSE SOM FØLGE AF EN RENTEBENCHMARKREFORM

104 En leasingtager skal anvende afsnit 105-106 på alle ændringer af en leasingkontrakt, som ændrer grundlaget for fastsættelse af fremtidige leasingydelser som følge af en rentebenchmarkreform (jf. afsnit 5.4.6 og 5.4.8 i IFRS 9). Disse afsnit finder kun anvendelse på sådanne ændringer af en leasingkontrakt. Med henblik herpå henviser udtrykket »rentebenchmarkreform« til den markedsomfattende reform af et rentebenchmark som beskrevet i afsnit 6.8.2 i IFRS 9.

105 En leasingtager skal som praktisk foranstaltning anvende afsnit 42 til den regnskabsmæssige behandling af en ændring af en leasingkontrakt, som er påkrævet i henhold til en rentebenchmarkreform. Denne praktiske foranstaltning finder kun anvendelse på sådanne ændringer. Med henblik herpå er det nødvendigt med en ændring af en leasingkontrakt i forbindelse med en rentebenchmarkreform, hvis, og kun hvis, begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) ændringen er nødvendig som en direkte følge af en rentebenchmarkreform og

b) det nye grundlag for fastsættelse af leasingydelserne er økonomisk ækvivalent med det tidligere grundlag (dvs. det grundlag, der ligger umiddelbart forud for ændringen).

106 Hvis der foretages ændringer af en leasingkontrakt ud over de ændringer af leasingkontrakten, der kræves i henhold til en rentebenchmarkreform, skal leasingtager anvende de gældende krav i denne standard for at tage højde for alle ændringer af leasingkontrakten, der foretages på samme tid, herunder dem, der kræves i forbindelse med rentebenchmarkreformen.

…

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

…

C1B *Rentebenchmarkreform — Fase 2*, som ændrede IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 og IFRS 16, udstedt i august 2020, tilføjede afsnit 104–106 og afsnit C20C–C20D. Virksomheder skal anvende disse ændringer på den årlige regnskabsperiode, som begynder den 1. januar 2021 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning herom.

OVERGANGSBESTEMMELSE

…

Rentebenchmarkreform — Fase 2

C20C Virksomheder skal anvende disse ændringer med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8, undtagen som anført i afsnit C20D.

C20D En virksomhed er ikke forpligtet til at tilpasse tidligere regnskabsperioder for at afspejle anvendelsen af disse ændringer. Virksomheden må kun tilpasse tidligere regnskabsperioder, hvis det er muligt uden at efterrationalisere. Hvis en virksomhed ikke tilpasser tidligere regnskabsperioder, skal den indregne en eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og den regnskabsmæssige værdi i begyndelsen af den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer, primo i overført resultat (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af disse ændringer.